

Khi bầu trời khoác lên tấm áo đen tĩnh mịch, người dân tại đất nước Illyria cũng thuận theo tự nhiên mà chuẩn bị cho một giấc say nồng, chỉ còn lại vài cửa hàng ban đêm mở bán. Hơi nước từ mặt biển bốc lên, hoà lẫn vào không khí, tạo nên cảm giác yên bình se mát. Vốn dĩ, đây nên là khoảng thời gian con người ta giữ sức và nghỉ ngơi. Song, với tư cách của một người hiệp sĩ trong Tổ chức Lực lượng Cảnh sát Quốc tế, Ky Kiske có nhiệm vụ đảm bảo rằng quê nhà của anh hôm nay vẫn luôn an toàn tuyệt đối dù là đêm khuya hay rạng sáng.

Hiện Ky Kiske đang đi tuần tra dọc con đường ra khỏi Lâu Đài Illyria, nơi có kiến trúc mái vòm ấn tượng, hướng ra biển và một thành phố lớn. Nơi này mang lại cho anh cảm giác thiêu thiêu vào buổi đêm. Nhưng dù sao thì, việc bắt đầu buổi tuần tra với một địa điểm cho phép ta một góc nhìn toàn diện hướng đến thành phố cũng là một khởi đầu tốt.

Gió lạnh thổi nhẹ, chiếc áo choàng trắng viền xanh cũng vì vậy mà đung đưa theo. Con người xanh ngọc run khẽ khi lướt qua từng tuyến đường vắng bóng hình người, tay anh vô thức gác lên chuôi kiếm mỗi lần nghe thấy âm thanh của sóng biển ập vào bờ. Dù rằng đêm nay không có sự xuất hiện của gear, điều đó vẫn không cho phép anh lơ là cảnh giác. Anh cố gắng điều chỉnh hơi thở đều đặn của mình trong màn đêm buốt.

“Chỉ là một buổi tối nhàm chán khác. Loài người khiếm khuyết các người không thể nào nghĩ ra trò khác kích thích hơn à?” - giọng nói khàn khàn mang rõ tính mỉa mai vang lên bên cạnh anh.

...Đúng rồi, hôm nay Ky Kiske không tuần tra một mình. Anh đi cùng Robo-Ky, một phiên bản lỗi được đắp nên bằng những tấm sắt vụn của anh.

Thông thường, anh sẽ chẳng có lý do gì để một tên kiêu ngạo, tự cao này đi theo làm nhiều loạn giờ làm việc của mình. Nhưng gần đây, anh và thứ sản phẩm lỗi được ghép lại bằng kim loại đến từ Cục Hành Chính Hậu Chiến đi bên cạnh, đang cố gắng trao cho nhau một áng thơ tình ca. Dù cho tên người máy này suốt ngày chỉ biết lẻo đẻo theo sau, cố vận dụng hai cục cảm biến thị giác màu vàng được lắp trên vị trí mắt của nó để soi mói, chê bai đủ thứ về anh. Anh cũng đành nhắm mắt mặc kệ tuy rằng trong lòng cũng có chút không cam lòng.

Song, việc cứ bỏ qua mấy lời mỉa móc từ tên người máy đó chẳng khác gì cố gắng sống hoà thuận với Sol Badguy. Ky Kiske còn có cả một chặng đường đầy gai góc phía trước. Thế nên mặc cho anh và Robo-Ky đang trong mối quan hệ, anh không muốn vì một cái nắm tay ảnh hưởng đến danh tiếng thành viên của Dòng Hiệp Sĩ Thánh.

“Cậu là người đòi đi theo tôi đấy nhé.” - Ky Kiske khẽ thở nhẹ, giọng nói dứt khoát mọi ngày của anh hôm nay nghe mệt mỏi và bất lực hơn bao giờ hết.

“Thế thì người cũng nên biết tìm cách làm ta hết chán chứ!” - giọng nói ồm ồm xen lẫn mỉa mai của Robo-Ky vang lên kế bên, lớp vải trắng bọc lấy cánh tay sắt thép chọc chọc khuỷu tay anh tỏ ý đầy thách thức.

Âm thanh cọt két do kim loại va chạm đến từ tên người máy kia làm anh theo bản năng mà tiến qua bên phải vài bước. Trong màn đêm tĩnh lặng này, mọi tiếng động do tên người máy đó tạo ra đều như tiếng chuông lớn của nhà thờ.

Dù nghe có vẻ vô tâm, nhưng Ky Kiske thật sự cảm thấy mọi giác quan của mình bị xúc phạm khi phải ở cạnh một phiên bản khác được đắp nên từ sắt vụn của bản thân làm những hành động hổng hách, vênh váo một cách vô lý. Lòng mày anh khẽ nhúu lại, ánh mắt chuyển hướng sang tòa tháp xa nằm tại trung tâm thành phố lớn.

“À, hoá ra gan người cũng to bằng trời lắm mới dám ngó lơ ta đấy!” - chất giọng của Robo-Ky cao vút, rõ là cảm thấy bức bối vì bị người mình quan tâm cố tình mặc kệ. Nó dậm chân về phía anh, tiếng động loảng xoảng khi tiếp xúc với nền đá làm mọi thứ xung quanh thật nhỏ bé.

Lần này tiếng thở dài của Ky Kiske phát ra rõ mồn một, anh đưa ngón tay de thái dương.

Nếu hỏi rằng liệu anh có hối hận vì đã đồng ý để Robo-Ky đi theo trong quá trình tuần tra không, câu trả lời sẽ là không.

Một khi đã xác nhận tình cảm với ai đó, anh luôn sẵn sàng thuận theo ý muốn của họ miễn yêu cầu ấy không quá vô lý. Nhưng nếu tên người máy này có nhận thức tốt hơn về thế giới xung quanh và bớt cảm râm về thói đứng hay cách nói chuyện của anh, anh chắc chắn sẽ để nó làm cánh tay trái đắc lực mỗi khi tuần tra.

Ky Kiske hạ tay, anh theo bản năng gác lên chuôi kiếm trong khi ánh mắt vẫn tập trung về phía mặt biển gợn sóng. Trong lúc không nhận ra, anh đã đứng lại ngắm nhìn khung cảnh trước mặt một hồi lâu. Mặt Trăng bé nhỏ nằm yên vị trên bầu trời phản chiếu lên mặt nước, bị bóp méo thành hình bầu dục chói sáng. Những đợt sóng dập dờn đổ vào cứ thể làm cho hình dáng của nguồn sáng ban đêm bị gãy khúc, tách ra thành nhiều mảnh gương vỡ. Dù vậy, chúng vẫn tồn tại trên mặt nước, sẽ không chịu biến mất cho đến khi bình minh lóe lên.

“Cậu thấy trăng trên bầu trời không?” - Ky Kiske nói, giọng anh mang tông trầm ấm nhẹ nhàng khác hẳn mọi ngày. Điều đó làm tên người máy bên cạnh có hơi sững người, ánh mắt nó hướng về anh một lúc rồi thuận theo thứ anh đang nhìn.

“Mắc gì người hỏi trăng xong lại nhìn biển?” - Robo-Ky khó hiểu nói. Nếu gương mặt của nó được đắp nên từ da thịt của loài người, nó sẽ nhướn lông mày trong khi khoé miệng lại nhếch lên như muốn cười đều. Đáng tiếc nó chỉ là một lớp sắt thép cứng ngắc gắn vào nhau và hoàn toàn không có khả năng biểu lộ cảm xúc.

“Đẹp nhỉ?” - anh mặc kệ câu hỏi của Robo-Ky mà tiếp tục.

Trong khoảnh khắc ngắn, tên người máy kia khẽ liếc nhìn anh. Ánh mắt người nọ đã dọi đi vài phần, bờ vai cũng thả lỏng không còn dáng vẻ cứng ngắc trang nghiêm thường ngày mà nó thường thấy ở anh. Đôi môi anh nhếch lên rất khẽ, gần như một chín một mười với vẻ mặt chán ngắt chẳng chịu làm trò anh luôn trưng ra. Người khác có thể bỏ qua điều này, nhưng riêng Robo-Ky thì sẽ luôn để ý việc anh rất nghiêm ngặt trong việc quản lý nét mặt của mình. Chỉ khi ở một mình và nơi đó được đảm bảo an toàn, anh mới chịu thả lỏng để cho cơn mệt mỏi nhấn chìm.

Thế mà đêm nay, nó lại được tận mắt chứng kiến Ky Kiske, kỵ sĩ danh giá của Dòng Hiệp Sĩ Thánh, cười. Cảm giác độc quyền đó làm các bánh răng trong người nó chạy nhanh hơn một chút.

Ánh mắt nó không dán lên người anh quá lâu mà cũng nhanh chóng hướng đến mặt nước.

“Xấu hoắc.” - Robo-Ky nói, hai tay đưa lên gác qua đầu.

“Sao cũng được.” - Ky Kiske khẽ phì cười trước khi tiếp tục đi tuần tra, tiếng thở nhẹ của anh nhỏ bé như làn gió thổi qua.

Dù vậy vẫn không lọt qua cảm biến âm thanh của Robo-Ky, nó phát ra tiếng “Xì” như thể đang cố gắng bắt chước hành động của anh một cách vụng về. Kim loại và bánh răng lần nữa va chạm nhau khi nó đi theo Ky Kiske, tạo nên đủ loại sắc âm leng keng. Cơ mà, đối với anh thì sự ồn ào này hoá ra cũng không tệ lắm.

Con đường đi ra từ lâu đài Illyria vẫn trông như ngày hôm qua, dù được màn đêm bọc lấy, khung cảnh xung quanh vẫn căng tràn nhựa sống của một đất nước phồn vinh. Cơn gió thổi từng lọn tóc bay nhẹ trong không khí, hạt bụi nhỏ cũng vì vậy mà bay vào mắt Ky, buộc anh phải đưa tay dụi.

“Nhắc mới nhớ. Người với tên Sol gì gì đó thế nào rồi? Nghe bảo hắn vẫn lì lợm chẳng đổi.” - Robo-Ky bỗng nói, dù chẳng ai nhắc cả. Anh liếc nhìn cái gương mặt bằng thép xanh lè chẳng có nét gì giống bản thân trong khi vẫn đang dụi mắt.

“Tôi là cấp trên và cũng là đối thủ của cậu ta.” - Ky Kiske hạ tay, ánh mắt anh khi nghe thấy cái tên Sol Badguy ấy liền nhăn lại, lộ rõ sát khí hừng hực.

“À, chắc là do người yếu quá nên bị tên đó khinh chứ gì?” - Robo-Ky như thể chỉ chờ có thế, nó ngay lập tức lên giọng móc mĩa anh đi kèm âm thanh khúc khích máy móc.

“Một tên người thường như cậu ta, chỉ e là sẽ quay về mất xác nếu tôi dùng hết sức.” - Ky Kiske vẫn giữ thái độ điềm tĩnh khiêm nhường với chất giọng dứt khoát của mình. Dù vậy, bàn tay anh lại vô thức nắm chặt lấy chuôi kiếm.

Anh nâng tay trái của mình lên trước ngực rồi nhìn vào lòng bàn tay, lớp da thịt chai sạn do chiến đấu được che đi bằng chiếc găng hờ ngón. Ky Kiske cảm thấy lòng ngực mình nhói lên một chút. Sâu trong thâm tâm, anh vẫn không tài nào chấp nhận việc bản thân thua cuộc trước Sol Badguy khi hắn thành công đánh cắp thanh Firedeal. Chắc chắn là do tên đó sử dụng vũ khí của Báu Vật Thiêng Liêng nên anh mới bị đánh bại. Ky Kiske cắn răng nắm chặt lòng bàn tay.

Ngay bên cạnh, Robo-Ky, quan sát từng hành động anh làm. Kỳ lạ thay, mỗi lần nhắc đến tên Sol Badguy đó thì anh lại bộc lộ nhiều cảm xúc hơn thường ngày. Trong khi đối với nó thì anh chỉ biết giữ nguyên cái khuôn mặt vô cảm chẳng cười chẳng khóc, giọng điệu khi nghe thấy tên khom già ấy cũng có phần đanh chua hơn. Rõ ràng là anh quan tâm tên đó hơn là nó.

“...Thế thì đừng nhắc đến tên đó nữa.” - giọng của Robo-Ky lần này nhỏ hơn, hệ thống bánh răng bên trong nó bỗng chạy nhanh một cách kì lạ.

“Cậu là người nhắc đến Sol Badguy trước mà?” - Ky Kiske nhướn lông mày lên nhìn kẻ nọ.

“Thế thì đừng có nhớ tới tên đó nữa!” - giọng điệu của Robo-Ky cao hơn lúc nãy, nó khoanh tay cố tình đi trước anh vài bước.

Ky Kiske dù không hiểu vì sao tên phiên bản lỗi này tự dưng có hành vi thất thường như vậy, tâm trí anh lại chợt loé lên một ý nghĩ. Tên này tự dưng cũng có chút đáng yêu.

Dù thực ra cục sắt thép biết đi này chỉ cố tỏ ra trẻ con để được anh chú ý hơn.

“Được rồi, nghe cậu hết.” - Ky Kiske nhanh chóng bước nhanh hơn để theo kịp tên người máy kia, anh nhẹ nhàng đặt tay lên vai nó.

“Ta đi ăn nhé? Dù gì cũng tối rồi. Đừng lo, hôm nay tôi khao.” - anh cười nhẹ, đôi mắt xanh ngọc của anh phát sáng trong màn đêm.

Robo-Ky nhìn viên ngọc lấp lánh ấy một lúc. Bằng cách nào đó, việc ngắm đôi mắt của Ky Kiske lại làm động cơ của nó chậm lại một nhịp.

“Tên đàn, ta làm quái gì ăn được đâu mà khao với chả khiết?”